

Διερευνώντας την κατάσταση της κενής (πολυ)κατοικίας στις πυκνοδομημένες γειτονιές της Αθήνας.

Τα υψηλά ποσοστά κενής κατοικίας που παρατηρούνται στις χώρες της Νότιας Ευρώπης αποτελούν μια από τις ιδιαιτερότητες του νοτιοευρωπαϊκού οικιστικού συστήματος, η οποία σχετίζεται σε μεγάλο βαθμό με τη ραγδαία μεταπολεμική αστικοποίηση αλλά και με την παραθεριστική/τουριστική ανάπτυξη παράκτιων περιοχών.

Παρά τη διαχρονικότητα του φαινομένου, πρόσφατες έρευνες στην ελληνική περίπτωση και την περιοχή της Αττικής καταδεικνύουν ότι στη διάρκεια της δεκαετίας του 2000 παρατηρείται μια συνολική αύξηση του κενού οικιστικού αποθέματος τόσο στην περιφέρεια όσο και στις κεντρικές περιοχές της Αττικής, με το ρυθμό μεταβολής του κενού να είναι σημαντικά υψηλότερος σε κεντρικές θέσεις και ειδικότερα στις πυκνοδομημένες γειτονιές του Δήμου Αθηναίων.

Η συσσώρευση κενού οικιστικού αποθέματος σε κεντρικές περιοχές έχει απασχολήσει τον δημόσιο διάλογο σχετικά με την «κρίση» του κέντρου της Αθήνας και έχει συχνά συνδεθεί αποκλειστικά με την τρέχουσα κοινωνικο-οικονομική κρίση ή με την κρίση της αγοράς ακινήτων. Η παρούσα ανακοίνωση στηρίζεται σε μελέτη η οποία διερευνά την εξέλιξη της κενής κατοικίας ως απόρροια μακροπρόθεσμων χωροκοινωνικών μεταβολών που σχετίζονται με τις διαδικασίες παραγωγής και τις πρακτικές κατανάλωσης κατοικίας αλλά και με τη γενικότερη κρίση του οικιστικού μοντέλου της πολυκατοικίας – διαδικασίες οι οποίες εντάθηκαν ή έγιναν πιο ορατές στην τρέχουσα συγκυρία. Η μελέτη παρουσιάζει τα αποτελέσματα μιας επιτόπιας έρευνας στη γειτονιά της πλατείας Βικτωρίας και αποτελεί μια προσπάθεια αποτίμησης των μορφών κενού οικιστικού αποθέματος, των χωροκοινωνικών σχέσεων αλλά και των νέων χρήσεων που διαμορφώνονται σε μια γειτονιά συνυφασμένη με το οικιστικό μοντέλο της μεταπολεμικής πολυκατοικίας.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Αρχιτέκτων-Πολεοδόμος, ΥΔ DASTU - Politecnico di Milano.